

KURJER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 10. LUTEGO V. S. ROKU 1812

FRANCYA

s Paryża 5o stycznia

Na przełożenie W. sędziego, wysłuchawszy opinii rady stanu, względem francuzow za granicą będących, uzupełniając przepisy dekretem 1811 sierpnia 26 objęte, wydał Imperator następujące szczególne postanowienia: (1sze żadne pozwolenie dane francuzowi, bądź na jego naturalizacją bądź na przyjęcie służby zagranicznej, nie jest ważnym, jeżeli wydane niezostanie w sposobie przepisany w artykule 2gim wyroku pod dniem 26 sierpnia 1811 zapadłego, azatym każdy francuz, który przed ogłoszeniem wspomnionego wyroku, wszedł w służbę mocarstwa zagranicznego, nawet za pozwoleniem Imperatorskim, obowiązany jest, jeżeli niechce ściągnąć na siebie kary wyrażoney w artykule 2gim tegoż wyroku, zyskać patent, stosownie do urządzeń artykułu 2go w czasie wskazanym przez artykuł 14ty tegoż samego wyroku (2re Rozządzenia wyroku dnia 6 kwietnia 1809 i 29 sierpnia 1811, niestosują się do następców zbiegłych Hugonotów, nieużywających prawa wydanego pod dniem 15 grudnia 1797go, a objętego artykułem 22gim. (3cie i 4te Każdy francuz znajdujący się, nawet za pozwoleniem Imperatora, w służbie mocarstwa zagranicznego, a przyjmujący od tegoż mocarstwa tytuł dziedziczny, uważany jest przez samo przyjęcie za naturalizowanego w kraju obcym, a jeżeli wspomniane przyjęcie nastąpiło bez pozwolenia Imperatorskiego, należy z nim postąpić podług tytułu 2 wyroku pod dniem 16 sierpnia zapadłego. (5te żadna służba, bądź przy osobie monarchy zagranicznego, lub któregokolwiek z członków rodziny jego, iakoteż żaden urząd w obcej administracyi publicznej, przyjmowany być niepowinien przez francuza, bez pozwolenia Imperatora (6te: Każdy poddany kraju przyłączonego do Francyi, który nawet przed przyłączeniem wszedł do służby mocarstwa zagranicznego, winien jest wyieść od Imperatora patent, w sposobie i czasie przepisany, byle tylko przed takowem połączeniem nie był naturalizowany w tym mocarstwie (7me każdy francuz żądający upoważnienia, bądź w celu naturalizacji, bądź wejscia w służbę zagraniczną, ma sam od siebie przesłać o to prozbę do wielkiego sędziego ministra sprawiedliwości, dla przedstawienia onę Monarsze — (10te i 11te Francuz każdy, służący za upoważnieniem w woysku mocarstwa zagranicznego, skoro korpus jego wezwany jest przez monarchę, ażeby odprawił podróż przez Francyją lub w niej miał swoje stanowisko, powinien nosić kokardę i mundur tego korpusu, dopóki tylko jest przytomny, oprócz tego przypadku, żaden francuz nie może nosić we Francyi ani kokardy zagranicznej, ani munduru, ani ubioru zagranicznego, chociażby nawet sam monarcha, przy którego boku odbywa służbę, znajdował się we Francyi.

Kładziemy tu niektóre celniejsze urządzenia wy-

roku Napoleona o ubiorze woyska francuzkiego. Ubiór podoficerów i żołnierzy z korpusów piechoty, artylleryi, saperów i weteranów, składać się będzie z kurtki, kamizelki z rękawami, spodni płóciennych, pantalonów sukiennych, płaszczu, kaszkietu, i furażerki; kolory będą też same co i teraz. Kurtki i kamizelki robione będą podług wzrostu i grubości człeka; mają być dosyć wygodne, ażeby żołnierz z łatwością mógł czynić wszelakie obróty, które mu zostaną nakazane, i niedoznawał żadney dolegliwości. Miara ma być braną s piersi przy ich wyprężeniu, a zaś miara s pleców przy wyciągnienu ramion naprzód. Po między kurtką i kamizelką powinno być tak przestronno, ażeby można włożyć rękę, 2 palce zaś za kołnierz zapięty na haftki. Pantalony powinny być obszerne, ażeby żołnierz łatwo mógł dać krok największy i na ziemię przykłęknąć. Gdy miara nie będzie mogła być braną na ludzi, natenczas kurtki, kamizelki, pantalony i spodnie robione będą na ludzi trzech wzrostów.

Wyrokiem d. 19 urządził Napoleon nowo utworzone ministerium rękodzieł i handlu. Do niego należeć będzie dyrekcyia i administracyia handlu oraz jego ruchu w portach i kraju; rząd rękodzieł; policyia handlowa; cła; taryffy; ogólna wiadomość potrzeb żywności dla państwa i jego opatrzenie, korespondencyia s konsulami handlowemi, i sąd o morskich zdobyczach. Ministerium ma 4 wydziały; ieden zawiaduje handlem zewnętrznym i obrótem wewnętrznym, wydaie pozwolenia i sprawdza wszelkie dowody komunikacyi kupieckiej; drugi utrzymuje ogólny rachunek handlu dowozu i wywozu, ceł i zdobyczy; trzeci zawiaduje fabrykami i statystyką przemysłu oraz sposobami zachęcenia, czwarty utrzymuje rachunek żywności i płodów krajowych.

z Duseldorf 26 stycznia.

Dnia 17 podpisał Napoleon arcy ważny dekret względem księstwa Bergu i Kliwii. Zniesione są wszystkie dawne władze sądownicze rozmaitego nazwania i tytułu; a zaprowadzone prawa francuzkie. Podług tey ustawy w każdym powiecie będzie ieden sąd pokoju, w obwodzie trybunał, a w Duseldorf sąd apelacyjny; od tego zaś odzew idzie do sądu kassacyjnego w Paryżu; ta iurydykcyia znalazłszy nieprawne wyroki Bergskie odsyłać ma sprawę do sądow w Leodium, Bruxelli, Hadze i Hamburgu będących—Drugim wyrokiem zniesiona jest uprawa i fabrykacyia tabaki w W. księstwie Bergu, wszelkie tytońskie mają być sprowadzane z Francyi.—Trzecim wyrokiem ogłoszona jest amnestyia dla wszystkich zbiegow z woysk W. X. Bergu, pod warunkiem, ażeby każdy w przeciągu miesiąca stanął u prefekta i ztamtąd udał się do swojego najbliższego oddziału. Skazani na kaydayny, lub włóczenie kuli, z tegoż wyroku otrzymują przebaczenie, azatym posłani będą na roboty do warsztatow publicznych. (*Algemeine Zeitung.*)

s Tulonu 18 stycznia

Wczora mieliśmy wspaniały widok na brzegach naszych. Znaczna liczba statków przewozowych płynęła ku zachodowi. Dywizya ang. poszła w pogoń. Wtenczas kontr-admirał Hermite wyszedł na morze z 12 okrętami liniowemi, 4 fregatami, i kilku korwetami; nastąpiła więc gonitwa morska i wielorakie obróty 2ch eskadr. Oddalić się musieli nieprzyjaciele na głębiny, a flotta przewozowa szczęśliwie popłynęła do swojego przeznaczenia. Eskadra nasza została na morzu aż do nocy.

H I S Z P A N I I A

z Londynu 25 stycznia

Pisma nasze zrobiły wyciąg z papierów w parlamencie złożonych ile rząd ang. posłał do hiszpanii i portugalii rozmaitey broni, amunicyi i mundurów. Podług tych rachunków posłano do hiszpanii 337 t. strzelb, 4,600 karabinów, 8,600 pistoletów, zupełnych ubiorów na 10 t. żołnierzy pieszych, 50 milionów ładunków, 8,050,000 kul, 35,900 baryłek prochu: do portugalii zaś posłano 646 t. strzelb, 600 karabinów, 6,900 pistoletów, 50 t. mundurów, 18,607,000 ładunków, 60 t. kul i 3 t. baryłek prochu. (Z *dzien. pań.*)

Spodziewamy się że Walencya wytrzymać potrafi całą natarczywość francuzów: szeroka i głęboka fossa wodą napelniona opasująca tę stolicę iako też ogromny wał nad nią dokoła wysypany; potrafią zastąpić to miasto. Równie gruntowną mamy nadzieję że Jrał Blake odeprze M. Suchet tym pewnie, że pierwszy liczy 40 t. hiszpanów to jest 20 t. regularnego woyska i tyleż milicyi, gdy wódz fr. niema więcej nad 18 t. żołnierza, a i z tey liczby jeszcze musiał oderwać 5 t. przeciwko Jrałowi Empecinado rozrywającemu z drugiey strony uwagę i siły fr. Kastylii pełna republikanów i patryotów niepomału trwożyć będzie francuzów. Załoga madrytska niemoże być pewną i bezpieczną. Wnosić należy iż zamiary nieprzyjacielskie przeciwko Walencyi nieprzyjdą do skutku. (z *Korr. hamb.*)

z Cadix 21 grudnia.

Dnia 20 zrana pokazał się nieprzyjaciel w okolicach Taryffy i z wielką siłą uderzył na stanowiska hiszp. i ang. Bronili się sprzymierzeńcy najmężnie wytrzymując siły fr. od godziny 7 zrana aż do 8 wieczorem. Nakoniec Jrał Copons i półkownik Sherit we 2 t. ludzi ustąpić musieli przemocy. Ażatym francuzi opanowali wszystkie wzgórki około Taryffy, lecz nie bez wielkiej straty. Z tych gór rzucili do miasta kilka granat i mocno zręczney broni strzelali, wszakże nie zrobili wielkiej szkody. Siły sprzymierzone przeznaczone na obronę Taryffy wynoszą 5 t. ludzi, oprócz okrętu liniowego, dwóch fregat i kilku statków bombardierskich. (*Algemeine Zeitung.*)

Z Paryża 26 stycznia

Monitor wczorayszy ogłosił następną listę wodzów hiszp. wziętych w niewolę przez kapitulacyą Walencyi d. 9 stycznia podpisaną iako to: Don Joachim Blake, naczelny wodz 2go i 3go korpusu woysk hiszp. z tytułem kapitana ieneralnego. Marszałkowie polni: Don Carlos Odonnel, 2gi główny dowodca 2go woyska i gubernator miasta; Jose Zayas, dowodca 4tey dywizyi wysłaney s Kadix; Don Jose Lardizabal, dowodca dywizyi przednią straż składającej; don Jose Miranda dowodca 1szej dywizyi 2go woyska; don Francisco Marco del Ponte, podinspektor piechoty 2go woyska; hrabia Ronve, przy sztabie Walencyi. Brygadierowie: don Manuel Velasco, drugi dowodca w Walencyi; don Jos Casimir Lovalle, 2gi dowodca 1szej dywizyi 2go woyska; don Joachim Zea podinspektor jazdy 2go woyska; don Ant. Burriel naczelny sztabu

korpusu przeznaczonego do wyprawy; don Voncedas Pristo 2gi dowodca przedniey straży; don Ramon Polo, 2gi dowodca 4tey dywizyi; don Sebastien Lerea, namiestnik królewski w Walencyi; don Bareo, dowodca korpusu artyleryi; don Muno, dowodca piechoty murcyiskiey; don Balazsar dowodca ochotników oyczyzny; don Francisco Dutregert, i don Ustavir, kapitanowie gwardyi Wallońskiej; el Maránes de la Roca, naczelny sztabu 4tey dywizyi; don Arco, naczelny dowodca artylleryi 2go woyska; don Juan Zapatero, dowodca inżynierów. Do tych przydadź należy ienerałów uwolnionych ze służby, a bawiących w Walencyi; iako to: Jenerałowie-leytnanci Xiąże de Castro Pigriano; don Salvador Perellos; don Pedro Boca, don Rovira. Marszałek Polny el Conde Almidas de Toledo. Brygadierowie don Pedro Vincente el Conde de Penaslope, el Maroues de Cruillas; don Henrique Matalinaras. Nadto półkownikow 11, podpółkownikow 14, maior 1, kapitanow 29, porucznikow 5, a podporucznikow 4. Woysko zabrane w Walencyi, było nayznaczniejszy i naypiękniejszy z całej terażniejszy siły liniowej hiszp. rokoszanie hiszp niemaią teraz nad 4 korpusy ale nierównie mniejsze, i nie tak porządne, to jest: korpus Castanosa w Portugalii przy woysku ang. Balesterosa pod Gibraltarem, Abadii w północney Hiszpanii, a czwarty w Kadixie.

Opisawszy tak ważne zwycięztwo francuzow w podbiciu Walencyi głównego siedliska rokoshu, w zabraniu 20000 regularnego żołnierza, razem z pierwszemi naczelnikami insurrekcyi, w zdobyciu 500 harmat, w opanowaniu całej prowincyi, nie od rzeczy bydz może wystawienie obrazu tego kraiu i jego dzieiow; opisanie treści historyi tey naypiękniejszy i nayludniejszy krajny raiem hiszp. nazwaney. Roku 788 maurowie założyli tam królestwo swoje, i dla tego prowincya nazywa się dotąd królestwem Walencyi. Roku 1238 król arragoński wydarł muzułmanom to państwo; a iak rząd Kastylii był oddzielony od arragońskiego, tak ciągle po złączeniu nawet tych kraiw, przez ożenie Ferdynanda z Izabellą, te prowincye oddzielnie zaszczycały się przywilejami. W roku 1706 utraciła Walencya swobody swoje, kiedy Filip 5 zwyciężywszy AXcia Karola zaczął dynastią burbonow Rzymianie wojujący pod Viriatem zbudowali Walencyą. Rzeka Guadalaviar na 300 stop szeroka na sto kanałów rozdzielona skrapia naypiękniejszy równinę i mury mieyskie. Oprócz kościołow i klasztorow, wiele jeszcze iest zabytkow rzymskiej architektury, iak n. p. katedra, a dawniey kościół Dyanny. Miasto dawniey bezbronne utwierdzone zostało od czasu, kiedy przed 2ma laty M. Suchet stanąwszy pod murami oblężeniem zagroził. Słachta walencyiska, dosyć powiedzieć iest naydumniejszy w Hiszpanii; dzieliła rod swój na krew błękitną czerwoną i żółtą. Przysłowie hiszp. niesie: że w Walencyi mięso iest trawą; trawa wodą, męszczyźni kobietami, a kobiety niczym.

Zdobycie Walencyi tym iest ważniejszy im więcej rokoshanie mieli interessu do iey obrony, tym iest szczęśliwszy, im mniej krwi przelano. Tu wzięto w niewolę wybor woyska insurgentów, tu poddali się wodzowie, którzy byli nadzieją rokoshanów. Tu zgąsło ognisko, z którego rozszerzał się ogień buntu po całej hiszpanii, albowiem regencya kadixka oblężona na wyspie Leon nierozpościerała daley swojej władzy, iunta zaś walencyyska wysyłała podiazdy aż do Quenca i na tey piękney przestrzeni bunt organizowała. A iezeli Walencya niebronila się iak Saragossa i Tarragona, przypisać to należy umniejszyjącemu się fanatyzmowi rokoshanów. Arcy słusznie wspaniały monarcha nadgrodził zdobywcę Leridy

Tarragony, Mekinenzy, Segorbii i Walencyi, oraz zwyciężcę pod Murviedro i Almanza, opatrzniejszego, aniżeli Xiążę Orleans, bieglejszego czy szczęśliwszego aniżeli Xże Bervik. Jego kampania może być porównaną do wyprawy Xięcia Vendome: z równą bystrością zwyciężył, podbił i uspokoił prowincje hiszp. (z *Dziennika państwa.*)

z *Barcellona 5 stycznia.*

Dnia 2 korsarz nieprzyjacielski zabrał statek fr. niosący 4000 centnarów rozmaitych potrzeb wojennych do tego miasta i zaprowadził do Mataro. Mathieu dowódca Barcellona dowiedziawszy się o tym wypadku wyprawił do Mataro z baty zbrojne osadzone wybranymi matkami, a razem wysłał 500 piechoty i stosowną liczbę jazdy do Mongat dla wsparcia morskiej wyprawy. O północy baty fr. wstępnym boiem odzyskały zabrany statek i zatopiły jeden nieprzyjacielski. Okręt liniowy i 3 korwety ang. patrzyły na tę rozprawę niemogąc iey przeszkodzić. Lecz większe trudności zostały do zwyciężenia d. 4, trzeba było powracać do portu pod okiem nieprzyjaciela i płynąć przeciwko wiatrom, dnia 5 powróciła flotylla z wielkim zadziwieniem mieszkańców. Oprócz tego statku przysły z inne ładowne wojennymi potrzebami i 6 statków z mąką i ryżem wyprawionych z portów fr. (z *Dziennika państwa.*)

z *Lizbony 28 grudnia.*

Główna kwatera Lorda Wellington znajduje się w *Freyenada*; wojsko zaś sprzymierzone rozłożone w okolicach — Działa wysłane dawniej z Oporto ku granicom hiszp. dziś znowu do Oporto nazad odprawiono. (*Korres Hamb.*)

z *Kordui 18 grudnia.*

Dnia 15 żandarmowie tuteysi pod dowództwem *don Miguela Ponce*, schwytali niedaleko *Fuente-Ovejuna*, sławnego herszta *Tamborlana*, iako też iego współników, wraz z bronią i koniami, tudzież z innymi z 12 koniami 16tu strzelbami i 3ma szablami. *Tamborlan* i iego współnicy oddani pod sąd wojskowy, odbiorą niezwłocznie karę, odpowiadającą ich zbrodniom. Dnia 14 podpułkownik *George* z 45 pułku, dowódzca w *Sierra de Cordoue*, udawszy się w pogoń o 11 mil, za hordą herszta *Laso*, doścignął ją w prowincyi *Mancha*; ubił iey z ludzi, 7miu ranił, 5ciu hersztów i 22 ludzi wziął w niewolę, oraz 25 koni, 2 muły i znaczną liczbę strzelb i pałaszów zabrał. Z naszey strony nikt niepoległ, ani został rany. Tegoż czasu, oddział z kampanii fizyliierów z *Bojalance* schwytali w tamedycznych okolicach i przyprowadził do tego miasta trzech łotrów uzbrojonych, tudzież 5 koni. — W Grenadzie obchodzono z wielką pompą rocznicę koronacyi Napoleona.

Z W I A Ż E K R E N S K I

Z *Warszawy 6 lutego.*

Dnia 25 stycznia Fryderyk August podpisał wyrok nadający mundur dla policyjnych członków xięstwa warszawskiego. Prezydent policyi ma szarfę szafirową z bulionami złotemi, kapelusz stosowany z kitką od spodu białą a u wierżchu czarną i skordonami złotemi. Komissarze i intendenci policyini mają przy kapeluszach kordony złote bez bulionow i także feldcechy u szpady. — Drugim wyrokiem dnia 14 stycznia wydał król przepisy na zatamowanie dezercyi w kraiu: nad czym władze administracyjne naybardziej czuwać obowiązane. Użyci prezydenci, i burmistrze, oprócz ogólney xięgi ludności swojej gminy utrzymywać powinni listę przybywających; ażeby za pierwszą rekwizycyją mogli znaleźć szukanego. Przechowujący podlega karze 1000 złch. Urzędnik nie dbale sledzący płaci od 500 do 600 złch za pierwszym

razem a za drugim oddaie się kryminalnemu sądowi. Żołnierze za urlopem idąc powinni okazać władzom administra: swoje pozwolenie, i zyskiwać wizowanie.

Dnia 18 stycznia podpisał Fryderyk August obszerny dekret o powadze i władzy Rad departamentowych. (1 Wolno im przedstawować królowi życzenia mieszkańców, wytykać wady administracyi i odmiany żądać. (2 Mogą rady depar. przekładać królowi opinią względem moralności i pilności urzędnikow naczelnych depar. iakoteż zażalać wady ich w exekucyi. (3 Powinny wszakże czynić to gruntownie poważnie i przystoynie. (4 Rady depar. mogą zaskarżać rozkłady ciężarów publicznych, lecz niemogą wstrzymywać się z ich exekucyją pod żadnym pretextem, aż za wyrokiem kr. (5 Uchybienie w tych przepisach ściągą karę napomnienia, nagany, lub złożenia z urzędu. (8 Mianowicie rady depar. gotować mają projekta o szrodkach do dzwignienia przemysłu, do zakładow dobroczynności i miłosierdzia, do ułatwienia komunikacyi wodney i lądowej i do rozszerzenia edukacyi. (7 Te prace poczytane będą za szczególniejszą zasługę. (8 W rozkładzie ciężarów, rady depar. dokładnie wyjaśnić powinny w protokółach równowagę rozkładu; wytłumaczyć powody w razie przyznania ulgi. (9 i 10 Rady depar. mogą uchwalić wydatki ze swoich funduszow na własne potrzeby. (11 i 12. Prefekt za wiedzą ministra uskutecznia wspomniane uchwały, i zdaie rachunek radzie. (15 Rewizyia rachunkow należy do izby obrachunkowej. (14 Rady zwołują się przez ministra wewnętrznego i skarbu, ze względem wszakże na czasy rolnicze. (15 Radcy ziechać muszą pod winą 500 złch na 1sze zwołanie. (16 Rady mogą wyznaczać deputacye do projektow; lecz same razem stanowią. (17 Radcy różniący się w zdaniu zapisują się w osobnym protokole. (18 Przelozenia przeciwko nadużyciom i o potrzebach idą naykrótszą do króla drogą. (19 Protokoly dzielą się na 5 części, podług 5ciu wydziałow ministerialnych. (20 Uchwały przesyłają się na ręce ministra wewnętrznego a ten rozsyła drugim ministrom, oryginały odsyła królowi. (21 Protokoly rozkładu podatkow lub ulgi odsyłają się do prefekta.

Innym dekretem rozkazał król dostarczyć żywności niedostającej 157454 korcy żyta, 58512 korcy owsa, 15387 centnarow słomy; a to przed 1szym czerwca.

S *Saxonii 20 stycznia.*

Mieszkańcy tego kraiu wezwani są do złożenia na publiczne potrzeby kraiu, w miarę swoich funduszow po półtrzecia procenta, na dowod miłości oyczyzny i dobrej chęci dzielenia wspólnych wszystkim ciężarów. Do podobneyże składki wezwani są lekarze uczeni, adwokaci, rzemieślnicy. Kupcy, bankierowie, fabrykanci płacą od 50 do 500 talarow i od 40 do 600. Nie są wyjęci od tey składki szynkarze furmani i t. d.

P R U S S Y

Z *Berlina 8 lutego.*

Dnia 18 stycznia wydanym przez króla edyktem wezwani zostali obywatele tuteysi do złożenia znaczney summy na utrzymanie woysk fr. w twierdzach nadodrzańskich Szczecinie Kistrynie i Głogowie. — Dnia 22 stycznia poświęcono 4 nowe chorągwie darowane przez króla Wschodnio-pruskiemu regimentowi piechoty. Stracił ten półk swoje chorągwie w bitwie pod Waltersdorf przeciwko 10kroć silniejszemu nieprzyjacielowi, dawniej już bardzo rozstrzelanemu i rozerwanemu. Regiment ten w Grudziądzu znakomicie popisał się; pod Weychselmünde podobnie z chwałą walczył. Przy poświęceniu przysięgali żołnierze ich najsilniey i naywierniey bronić do ostatka. Regiment wspomniony stoi w Elblągu. (z *Berlińskiej*)

